

ето на Евстати Селвели от затвора с благоволението на великия везир. Връщането му към обществените задължения е очаквано от търновските търговци, които представлявал²⁶.

Създадената опозиция от местни първенци и чорбаджии срещу търновския търговец хаджи Николи Минчев в опитите им да дискредитират неговата дейност и омаловажат приноса му в църковната борба срещат отпор от страна на негови привърженици и клиенти от Свищов. През 1857 г. те публикуват следния коментар: „Понеже хаджи Николи е първият търговец в Търново и понеже с влиянието си защитава християни и мюсюлмани против всяко притеснение за това и всите притеснители верху очите му си имат. Со всяка сила искат да го почернят пред обществото и великият негов търговски дом да разсипят“ и завършват „ако и да загуби почетта си, имота си и влиянието си, обществото обаче повече него ще обича нежели неприятелите му.“²⁷

Случаи на нападения и посегателства над имуществото и живота на известни търновски търговци

Тази тема постоянно присъства в цариградските български вестници и в емигрантския печат. В революционната преса е настичена с политически окраски. Някои от публикуваните съобщения имат чисто информативен характер, а други са придружени с кратки биографични профили и коментар от страна на дописника или редактора на изданието. Като причини за грабежите и убийствата над изявени търновски граждани някои от авторите посочват лошите законодателни инициативи от страна на местната власт, икономическите противоборства между конкуренти и на последно място етническото противопоставяне.

Много често при транспортирането на стоките до Цариград и Смирна, търговските кервани се превръщат в изгодна плячка за разбойниците. За подобен случай с търновски търговци съобщава „Цариградски вестник“ от 1853 г.: „В пътят при Чекендил дереси обраха стоката на тukашен един търговец (аби шити), която за Смирна отива. Вълхвите били двамина пешаци и като разsekли денковете взели неща вредни за 2 500 гр. На други пак търговец в пътят при село Водица нападват злодейци и му земат неща за 1000 гр.“²⁸

Подобни съобщения се съдържат в пресата и през 1855 г. На пътя от Севлиево за Търново е извършено покушение над търновския търговец Георги и неговия другар Христо Папазолу от Сопот. Двамата са убити от разбойниците, като на Георги му е отнето имущество на стойност „3-4 хиляди гроша негови пари и един търговски груп от 12-13 хиляди - количество от 35-40 хиляди гроша сухи пари“²⁹